

A Szent Család Betlehembe megy

Karácsonyi játék

Írta: Fogarasy Attila

I. jelenet

Összefoglalása:

Angyalok a mennyben. Gábiel arkangyal feladatot kap: tudassa Máriával, hogy fiút fog szülni, akit Jézusnak hívnak majd. Józsefnek is hírül kell adni, hogy vegye el Máriát feleségül, aki Isten fiát hordja a méhében. Az angyalok dicsőítik az urat.

Angyalok állnak fehér ruhában a szentély teljes szélességében, kezüket imára emelve. Középpütt díszesebb fehér ruhában Gábiel arkangyal.

Gábiel: *(kántálva)* Dicsőség legyen a magasságban Istennek, ki megalkotta a Mindenséget!

Angyalok: *(Kántálva, hosszan elnyújtva)* Halleluja!

Gábiel: Hála legyen Néki, hogy elhozta nekünk a fényt, az örömet és a boldogságot!

Angyalok: Halleluja!

Gábiel: Köszönjük meg Néki, hogy megalkotta az embert, és ajándékba adta néki a legnagyobb csodát: a szeretetet!

Angyalok: Halleluja!

Gábiel: Magasztaljuk a Mennyei Atyát, földnek, mennynek teremtményét, ki... *(Megszólal a mobiltelefonja. Mérgesen a nézők felé fordul:)* Ki nem kapcsolta ki a mobiltelefonját? *(A csörgés folytatódik. Észbe kap, előveszi a telefonját.)* Ja, én! *(Megnézi a kijelzőt. Kissé ijedten:)* Az Atya az! Mit akarhat? *(Leinti az angyalokat:)* Maradjatok csendben! *(Beleszól a telefonba:)* Hallóluja! Igen, Atya, megjegyzem. *(Bólogat.)* Galileába, Názáretbe, Máriához. *(Csodálkozva:)* Hogy kit fog megszülni? *(Csend.)* Igen, értem. Már indulok. *(Elteszi a telefont, kitörő örömmel:)* Testvéreim! Nagy hírem van, örömhírem, jó hírem! Az Atya megsokallta az emberek gonoszságát és hitványságát, ezért leküldi a földre önnön fiát, hogy megváltsa bűneiket. Feladatot kaptam, meg kell keresnem Galileában egy szüzet, értesítenem kell, hogy a Szentlélek meg fogja őt szállni, és kilenc hónap múlva egy fiúgyermeknek ad majd életet, egy istenfiúnak, a megváltónak, Jézus Krisztusnak.

Angyalok: Dicsőség az Istennek és születendő fiának, Jézus Krisztusnak!

Gábiel: Na, mennünk kell. Mert ti is jöttök velem, elkísértek Máriához. Induljunk... *(Indulna kifelé...)*

1. angyal: Na de, hol van az a Galilea?

Gábiel *(Meghökkenve):* Tényleg, hol is van? *(Töpreng.)* Nos... Testvérek, ülünk le ide erre a felhőre, és keressük meg, nektek jobb a szemetek, mint az enyém!

Angyalok: *Leülnek, szemellenzőt csinálnak a kezükből, úgy nézelődnek jobbra-balra.*

Gábiel: *Középen áll, ő is ide-oda nézeget.*

2. angyal: Nem az az ott? *(Mutat lefelé, balra.)*

3. angyal: Nem, azt a helyet ismerem, az az Ararát.

2. angyal: Arra át?

3. angyal: Nem arra át, Ararát! Az Ararát-hegy, ott feneklett meg Noé bárkája a vízözön után.

1. angyal: Én azt hiszem, látom. Itt van közvetlenül a lábunk alatt.

3. angyal: De hiszen ez a Vörös-tenger, itt vezette át a népét Mózes száraz lábbal az ígért földjére, az őket üldöző egyiptomiak pedig a tengerbe veszttek. Galileának jóval északabbra kell lennie. De hol?

Angyalok: *Töprengenek, nézelődnek, az állukat, fejüket vakarják, sóhajtoznak.*

1. angyal: *(Panaszos hangon)* Gábiel testvér, nem találjuk azt a Galileát, most mitévők legyünk?

Gábel: Nem kell mindjárt kétségbe esni, az Atya is mindig erre tanít minket. Na, máris eszembe jutott a megoldás. Apple (*ejtsd: epl*) testvér, vedd csak elő a tabletedet, abban van GPS is!

4. angyal: Máris, Gábel testvér. (*Elővesz egy tablet gépet. Keresi Galileát.*) Meg is van! Itt van tőlünk kissé jobbra, a Genezáreti-tótól nyugatra. Az ott Galilea. (*Mutatja.*)

Angyalok: *Mindnyájan arra néznek.*

Gábel: (*Elégedetten*) Jól van, testvérem, nem csalódtam benned!

3. angyal: Na, akkor induljunk is!

Angyalok: (*Felállnak, nagy hévvel indulnának.*) Gyerünk Galileába!

Gábel: (*Megállítja őket, szigorúan*) Álljatok meg, testvéreim! Nézzük meg azt is a Mennyei Lexikonban, hogy kicsoda egyáltalán ez a Mária.

4. angyal: (*Gyorsan visszaül.*) Máris nézem. „Mária, Boldogságos Szűz Mária, Boldogasszony, Istenanya, Szűzanya: Jézus anyja, a Dávid családjából származó József jegyese. Angyali hírnöktől tudta meg, hogy ő lesz a Messiás anyja. Az angyali üdvözlés után a fölkereste rokonát, Erzsébetet, Zakariás feleségét, aki kinyilatkoztatás alapján fölismerte benne a Messiás anyját: áldottnak, boldognak, Uram édesanyjának nevezte őt. József szintén kinyilatkoztatás alapján tudta meg a titkát. A gyermeke Betlehemben született, ahová a római helytartó által megkövetelt összeírás miatt ment Józseffel együtt.” És a többi és a többi...

1. angyal: De hát még el sem mentünk hozzá! Honnan tud ez a lexikon vagy micsoda az angyali üdvözlésről?

Gábel: A Mennyei Lexikon mindent tud, mert maga az Atya sugallta.

2. angyal: De hát én ismerem ezt a Máriát! Néha én helyettesítettem a védőangyalát.

3. angyal: És mit tudsz mondani róla?

2. angyal: Mária a legártatlanabb, legjóságosabb, legfeddhetetlenebb, legszeretetre méltóbb teremtség, akit valaha a hátán hordott ez a föld. És buzgón hisz Istenben. Engem mindig boldogság árasztott el, ha csak ránéztem is...

Gábel: Jól van. Induljunk hát Máriához! Apple testvér, te meg Józsefhez mész, elmagyarázod neki a szitot.

4. angyal: Bízd csak rám, Gábel testvér.

Mindenki kimegy hátul.

II. jelenet

Összefoglalása:

Angyali üdvözet. Az angyalok élükön Gábrriellel meglátogatják Máriát. Gábrriel közli vele, hogy hamarosan reá száll a Szentlélek, és fiú fog a méhében. Gábrriel elmondja, hogy rokonát, Erzsébetet eltöltötte a Szentlélek, és egy magzattal ajándékozta meg, pedig Erzsébetnek, aki már nem fiatal mostanáig nem volt része gyermek-áldásban. Mária alázattal fogadja az isteni akarat megnyilvánulását, imádkozik és fohászkodik Istenhez.

- Mária:** *(Bejön, söpröget és közben egy dalt dúdolgat.)
Gábrriel és az angyalok hátulról csendesen bejönnek.*
- Gábrriel:** *(Halkan az angyalokhoz.)* Psszt! Csendesen, meg ne ijesszük, a földi halandók mindig nagyon megijednek tőlünk. *(Előrejön Máriához. Óvatosan szólítja meg, nehogy megrémítse.)* Üdvöz légy, kegyelembe fogadott! Az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között!
- Mária:** *Kicsit megijed, csodálkozva néz Gábrrielre és az angyalokra.*
- Gábrriel:** Bocsáss meg, hogyha megijesztettelek! Látom, félsz tőlünk...
- Mária:** Nem félek tőletek, akárkik is vagytok, emberek vagy angyalok, mert érzem a belőletek áradó szeretetet és jószágot. Csak a szavaidon csodálkozom: mit jelent az, hogy kegyelembe fogadott és áldott vagyok? Hiszen csak ugyanolyan egyszerű lány vagyok, mint a többi velem egykorú Názáretben.
- Gábrriel:** Nem, Mária! Te nem egy egyszerű lány vagy. Az Úrnál te kegyelmet találtál, mert íme, megfogant a méhedben Isten fia, és te megszülsz őt, és Jézusnak nevezed majd. Hatalmas lesz ő, néki adja Isten Dávid királyi székét. És mindörökké uralkodik majd, királyságának soha vége nem lesz.
- Mária:** De hogyan lehetséges ez, hiszen engem férfi még nem érintett?
- Gábrriel:** A Szentlélek száll tereád, gyermeked pedig szent lesz, mert az Istennek fia. Lám, a rokonod, Erzsébet is megfogant, pedig már a haja is ősz. Hatodik hónapban van immár, s hamarosan megszüli majd Keresztelő Szent Jánost, aki a te fiadat is megkereszteli majd. Menj el hozzá, s győződj meg róla személyesen.
- Mária:** Bocsáss meg nekem, fényes idegen, nem akartalak megbántani, teljes szívemmel hiszek neked, csak csodálkozom és röstelkedem, mert úgy érzem, méltatlan vagyok én erre a nagy kegyelemre. Védtelen vagyok és törékeny, az első szél is elfúj...
- Gábrriel:** Nem vagy te védtelen és törékeny, Mária, mert a Magasságos ereje ad néked erőt. És méltatlan sem vagy, mert valóban első vagy te az asszonyok között, nincsen hozzád hasonló.
- Mária:** Az Úr szolgálója vagyok; történjék úgy, ahogy mondod! *(Letérdel és fejet hajt Gábrriel előtt.)*
- Gábrriel:** *(Mária fejére teszi a kezét.)* És még valamit. Józsefnek, a te jegyesednek egyelőre ne mondjál semmit. Majd mi eligazítjuk a dolgot.
Gábrriel és az angyalok kimennek.
- Mária:** *(Lassan felegyenesedik, sugárzik az arca.)* Gyermekem lesz! Nekem gyermekem lesz! Hogy is mondta az angyal? Jézusnak fogom nevezni... Milyen szép név! A legszebb név a világon! Ó, Istenem, milyen boldog vagyok! *(Kissé megszeppenve.)* De kicsit félek is. De most erősnek kell lennem. *(Határozottan.)* És erős is leszek! *(Kimegy.)*

III. jelenet

Összefoglalása: a negyedik angyal megjelenik József előtt és kihirdeti Isten akaratát.

- József:** *(Egy ácsfűrészszel a vállán bejön, elégedetten nézegeti a fűrészszel.)* De pompás szerszám! Nyolc denariust adtam érte, de nagyon megérte... Sok munkám lesz a héten... *(Visszaveszi a vállára a fűrészszel, kezét összekulcsolva az égre tekint.)* Uram, én csak azt akarom, hogy tisztességgel éljek. Dolgozom, ahogy apám tanította, becsületesen... De most nem értek semmit... Mária... kedves, tiszta, jó. És mégis... *(megcsóválja a fejét)* Olyan furcsán viselkedett ma délelőtt. Ragyogott a szeme, és olyan volt, mint aki nem a földön jár, hanem a csillagokban. A szívem azt mondja: várjak, minden rendben lesz. De az eszem... az eszem csak zavarban van.
- 4. angyal:** *(Bejön. Megáll József előtt.)* Üdvözöllek, József! Isten üzenetét hozom.
- József:** *(A szeme elé teszi a kezét.)* Ki vagy, te fényes idegen? És milyen üzenetet hozol?
- 4. angyal:** *(mosolyogva)* József, Dávid házából, ne félj magadhoz venni Máriát, a jegyesedet. Ami benne fogant, a Szentlélektől van. Fiút szül majd, akit Jézusnak fogsz nevezni, ő szabadítja meg az emberiséget a bűneitől. Ő lesz a ti megváltótok.
- József:** *(Ámulva hallgatja. A homlokát dörzsöli, aztán felnéz az angyalra.)* Azt mondd, a Szentlélektől? Hát ezért ragyogott úgy az arca! Én meg azt hittem... mindegy, hogy mit hittem...
- 4. angyal:** Isten azt választja, aki tiszta szívvel engedelmes. Ezért választotta ki a jegyesedet, Máriát, és ezért választott ki téged is, József. Bízok benned.
- József:** *(Két kezét mellére téve, őszintén, ismét az égre nézve)* Uram, ha így akarsz, legyen így! Nem vagyok sem hatalmas, sem tanult ember... de két dolgot tudok: szeretni és dolgozni. Ha e kettő elég, akkor a Te fiadnak hűséges oltalma leszek.
- 4. angyal:** *(Közelebb lép, áldón felemeli a kezét.)* Az Úr veled lesz, József. Ő a kis dolgokban is megmutatja az erejét, s a tiszta szívekben lakik igazán. *(Megszólal a mobilja. Előveszi és megnézi. Józsefhez:)* Bocsáss meg, most mennem kell, Gábiel arkangyal keres. *(Kimegy. Közben beleszól a telefonba)* Igen, Gábiel testvér. Elmondtam neki. Minden rendben lesz.
- József:** *(Még mindig áll, kezét a szívére tartja, aztán mosolyogva újra leveszi válláról a fűrészszel.)* No, te fűrész, dolgozra fel! Ki kell csinósítani a házat, ahová megérkezik majd a Megváltó. Meg aztán, hogy mást ne mondjak, kell majd egy csinoska bölcsőcskét is készíteni neki. Na gyerünk, elég a meditációból. *(Elindul, majd hirtelen visszafordul a közönség felé.)* Na, te József, Dávid házából, bizony nagy dolgokba botlottál most! *(Megfordul, kimegy.)*

IV. jelenet

Összefoglalása: Mária meglátogatja Erzsébetet.

- Erzsébet:** *(Bejön, megáll középen. Egy csöppnyi babaruhácskát tart a kezében és gyönyörrel nézegeti, mosolyog közben. Sóhajt:) Ó, bárcsak már láthatnám rózsás arcocskáját, pici kezecskéjét, dundi combocskáját. Gyönyörű gyermek lesz és vasgyúró. Az én szépséges gyermekem... Óóó... (Hirtelen a hasához nyúl. Elmosolyodik.) Megmozdult, rúgott egyet. Áldott legyen az Úr, hogy részesévé tett ennek a csodának!*
- Mária:** *(Belép.) Üdvöz légy, Erzsébet!*
- Erzsébet:** *(Örömmel) Üdvöz légy, Mária! Nincsen nálad áldottabb asszony! Áldott a te méhednek gyümölcse. Úgy örülök, hogy eljöttél, hogy osztozhass örömömben, és szintúgy én is osztozhassak a te örömödben!*
Erzsébet és Mária összeölelkeznek.
- Mária:** Szabad? *(Átveszi Erzsébettől kis ruhát. Nézegeti. Elmosolyodik.)* Tehát igaz, az Úr áldása szállott reád.
- Erzsébet:** *(Örömmel, boldogan)* Oly igaz, hogy jöttödre megmozdult a születendő jövevény, mintha csak téged akart volna üdvözölni, téged, minden asszonyok között a legelsőt.
- Mária:** Elpirulok, ha ilyeneket mondasz nekem...
- Erzsébet:** Pedig jobb, ha megszokod a magasztalást, mert te már nem az a helyes kis fruska vagy, akinek ismertelek eddig, akit így ismert a világ is eddig, hanem Isten kiválasztottja. Ehhez mértén kell ezentúl viselkedned: szerényen, kedvesen, de méltósággal. Boldog az, aki hisz, mert beteljesednek az Úr szavai.
- Mária:** Legyen szent az Úr neve! Legyen ő irgalmas mindazokhoz, akik hisznek benne!
- Erzsébet:** Úgy legyen! Gyere, menjünk, hites uram, Zakariás is hadd örüljön neked!
Kimennek.

V. jelenet

Összefoglalása:

Betlehemben vagyunk. Mária közepén ül egy zsámolyon, ringatja a kis Jézust. Mellettük fából ácsolt bölcső. József szabadkozik, hogy csak egy szegényes istállót talált szálláshelyül.

- József:** *(Járkál, nézelődik, vizsgálgatja az épületet.)* Sajnálom, hogy jobb helyet nem kaptunk, csak ezt a rongyos istállót. Mindenki kitessekelt minket, rongyos kódísoknak néztek. A vendégfogadó meg dugig, persze mindenki a népszámlálásra igyekszik. De hogy minek? Képzeld el, Mária, van az a híres nagy császár, az az Augustus, ott fent Rómában, tán még egyetlen zsidó ember sem látta őt... Mi közünk is van hozzá, meg a rómaiakhoz? Aztán fogja magát és elrendeli az a császár, hogy mindenkit össze kell írni a birodalomban, ráadásul a maga városában. Ki érti ezt? Képzeld el, Mária, azt a nagy birodalmat, a császáret, akkora nagy lehet, hogy talán sosem megy le a nap benne. Aztán abban a nagy birodalomban most mindenki össze-vissza rohangál, mint a mérgezett egér. A császár kívánsága okán. Mert ő szeretné tudni, hány alattvalója van... És ha tudni fogja, akkor boldogabb lesz? Nem értem én ezt, Mária... *(Sóhajt.)*
- Mária:** *(Gyengéd, szeretettel teli hangon.)* Ne morogjál már, Józsefem, kibírjuk mi azt, ez a kis utazás meg sem kottyant nekünk. S nézd, a gyerek is milyen édesdeden alszik.
- József:** De hát olyan jól megvoltunk otthon, Názáretben! Itt dolgozni sem tudok, az emberek pedig mind önzőek, nem segítenek. Vagy ha segítenek, akkor ezt kapjuk: egy düledező istállót. És pont itt kellett megszülnöd a világ Megváltóját! Igazán méltatlan dolog! Nézd meg, milyen hitvány ácsolat ez! *(Mutat a mennyezetre.)* És a csapolások is milyen csálék. Hát munka ez?
- Mária:** Jól van, no. Senki sem vitatja, hogy te ezerszer jobban megcsináltad volna. Nyugodj meg, jó nekünk itt. Hát nem az a fő, hogy itt ez a kis csöppség? A boldogság maga! Édes kis csillag! Hát nem gyönyörű?
- József:** *(Közelebb megy, lehajol.)* Atyavilág! Milyen kicsi keze van! Hát hogy fog ebbe beleférni a fűrész?
- Mária:** Már miért is kellene neki fűrésztennie a kezébe, ő nem ács lesz, nem háztetőket épít majd, hanem a békét és a szeretetet, és nem csak itt Betlehemben, hanem az egész világon.
- József:** Jól van, no, nem azért mondtam. De az Atyaisten valamiért ideküldte közénk ezt a jövevényt. És azért küldte, hogy megtapasztalja, milyen az: embernek lenni. Ha meg ez így van, éljen úgy is, mint minden ember. Ha kell, dolgozzon, érezze meg a kezén a vízhólyagokat, amit a durva szerszámnyelvek okoznak, ha kell, szenvedjen, hogy tudja, mi az, szenvedni. Érezze át a szegény emberek sorsát, érezze a szívük dobbanását, lélegezzon együtt velük. És akkor tudni fogja, mi a baj velünk, mi a baj a világgal, és megérett-e a pusztulásra, vagy még megmenthető.
- Mária:** Igazad van, József, Isten is így akarhatja. De én azért, hadd óvjam őt a szélről is, olyan kis csöppség, olyan védtelen jószág...
- József:** Mária lelkem, miért nem teszed bele a bölcsőcskébe ezt a védtelen jószágot, látom, már elfáradt a karod. Ládd, egészen Betlehemig cipeltem ezt a bölcsőcskét, hogy Jézusnak kényelmes alvóhelye legyen. Meg aztán hideg is van, lehűlt a levegő. Takargassuk be szépen meleg takaróval, s szaladok, hozok tűzifát, hogy rakhassunk tüzet, s melegedhessünk...
- Mária:** Kedves Józsefem, hagyd csak, elég nekünk a te jószágod melege...
- József:** *(Elpirulva)* No, azért én mégis gyűjtök egy kis fát, s keríték ételt is, amit tudok... Te meg addig ringassad ezt a kedves jószágot, hadd aludjék, s álmodjék szépeket... *(Kimegy.)*
- Mária:** *(Beleteszi gyengéden a kis Jézust a bölcsőbe és ringatja.)*

VI. jelenet

Összefoglalása:

Pásztorok jönnek szegényes ajándékokkal Jézushoz. Az egyik pásztor öreg és süket, ebből vicces félreértések adódnak. Mária megköszöni a látogatást és az ajándékokat.

Pásztorok: *Tarisznyával a vállukon a bejárat felől közelednek, dudorásznak:*
Döm-dödöm, döm-dödöm, dilli-dilli-dú-dú,
Döm-dödöm, döm-dödöm, dilli-dilli-dú.
Ezt ismételtetik, míg el nem érnek a nézőtér(templom) közepéig. Megállnak.

Pokróc: Hőöö!
Pásztorok megállnak.

Pokróc: Biztosan jó felé megyünk, te, Pesta?

Pesta: Már hogy ne mennénk, Pokróc bátyám!

Pokróc: Osztan hunnét vagy te abban biztos?

Pesta: Látja-e kend azt a csillagot ottan ni? *(Mutat a karácsonyfa csillagára.)*

Pokróc: Látom, hogy ne látnám, fiam.

Pesta: No hát, az ott van, mi meg itten vagyunk. No, látja!

Pokróc: Látni oszt látom, de nem értem, mit jelentsen, amit mondasz, ecsémuram. *(Öreg Pipaszutyokhoz.)*
Mit szól ehhez, Öreg Pipaszutyok?

Öreg: *(A tenyerét a füléhez emeli.)* Heee?

Pokróc: *(Hangosan.)* Mit szól ehhez?

Öreg: *(Úgy tesz, mintha hallotta volna. Bólogat.)* Ja! Ja! Ja!

Pokróc: *(Legyint.)* Eh!

Pesta: No, hát, ha ezt ilyen szépen megbeszéltük, akkor menjünk!
Pásztorok mennek tovább, dúdolgatnak, míg el nem érnek a padsorok elé:
Döm-dödöm, döm-dödöm, dilli-dilli-dú-dú,
Döm-dödöm, döm-dödöm, dilli-dilli-dú.

Pokróc: Hőöö!
Pásztorok megállnak.

Pokróc: Biztosan jó helyen vagyunk, te, Pesta?

Pesta: Már hogy ne lennénk, Pokróc bátyám!

Pokróc: Osztan hunnét vagy te abban biztos?

Pesta: Látja-e kend azt a csillagot ottan ni? *(Mutat a csillagra.)*

Pokróc: Még mindig látom aztat, édes fiam.

Pesta: No hát, az ott van, mi meg itten vagyunk. No, látja!

Pokróc: Látni oszt látom, de még mindig nem értem. Mit szól ehhez, Öreg Pipaszutyok?

Öreg: *(A tenyerét a füléhez emeli.)* Heee?

Pokróc: *(Hangosan.)* Mit szól ehhez?

Öreg: *(Úgy tesz, mintha hallotta volna. Bólogat.)* Ja! Ja! Ja!

Pokróc: *(Legyint.)* Eh!

Pesta: No, hát, ha ezt is megbeszéltük, akkor tán menjünk be! *(Előrelép, a botjával kopogtat. A kopogásra József bejön.)* Csillagos jó estét kívánok e szállás lakóinak!

József: Nektek is jó emberek! Kik vagytok?

Pesta: Egyszerű pásztoemberek vónánk, innen a hetedik határból. Én lennék a legifjabb, a nevem Pesta. Ez itt meg Pokróc bátyám *(mutat rá)*, mivel, hogy annyi esze van, mint egy pokrócnak. Tán még egy kicsit kevesebb is. Ez itten meg az Öreg Pipaszutyok. *(Mutat rá.)* A füle is szutykos lehet, mivel alig hall, szegény. Meg mivel egy kicsit vénecske is.

Öreg: *(Megbántódik.)* Vén kecske, én? Elhallgass, te ciberehuszár!

Pesta: No, nem megmondtam?

József: Kerüljetek beljebb, kedves pásztorok!
A pásztorok bemennek.

József: Aztán milyen jó szél hozott titeket ebbe a rongyos istállóba?

Pesta: Jöttünk hozzátok tiszteletet tenni, hogy láthatnánk a kis Jézust, s hódolnánk neki.

Pokróc: Ajándékokat is hoztunk a Jézuskának. Például... *(József kíváncsian néz rá. Pokróc elszontyolodik.)* Elfelejtettem...

József: Na, nem baj, így is, úgy is szívesen látunk titeket. De netán hallunk azért töletek némely verseket, rímeket...

Öreg: *(Felkapja a fejét.)* Rémeket?! Miféle rémeket? Ha rémek is vagynak itten, akkor nem maradunk... *(Indulna kifelé.)*

Pesta: *(Elkapja az öreget a grabancánál.)* Álljon már meg, öreg! Itten csak maga lát rémeket, mert itt nincsen más, csak a Szent Család. No, álljon meg már itt, iziben!

Öreg: Giziben? Ne emlegesd az asszonyt, fiam, tudod, mennyire félek tőle... Nem jó az ördögöt a falra festeni... *(Csóválja a fejét.)*

Pesta: Ne féljen már olyan nagy igyekezettel, öreg, ahol a Szent Család van, ott nincsenek ördögök. *(Máriához és Józsefhez:)* No de, hoztunk münk azért ajándékot is, ki-ki a maga tarisnyájában. *A pásztorok átadják az ajándékokat sorban: Pesta, Pokróc és Öreg Pipaszutyok.*

Pesta: Ne tekintsd, kérlek, az én bűnös voltom,
Vedd jó néven tőlem e kis ajándékom.
Tehéntejből érlelt finom kerek sajtom
Én a kis Jézusnak nagy jó szívvel adom.
(Leteszi az ajándékot Mária elé.)

Pokróc: Elnyomott a vénség, sápadt erőtlenség,
Rajtam megtörtént a nagy szerencsétlenség.
Mivel öreg vagyok s gyenge, ó Mária,
Csak fél kolbászt nyújthatok, ó Szentanya.
(Leteszi az ajándékot Mária elé.)

Öreg: Ó, Mária, egyebet nem adhatok,
Muzsikás furulyám, mit megszólaltatok.
Énnekem már nem kell, látod, hogy vén vagyok.
Utószor még egy szép nótát itt elfűjök.
(Próbál elfűjni egy dalt a furulyán, de nemigen sikerül neki. Legyint aztán egyet és leteszi a furulyát Mária elé.)

Mária: Köszönöm, jó pásztorok az ajándékokat és verseiteket! Foglaljatok helyet körünkben, egyetek, igyatok, s pihenjétek ki a fáradalmakat. Melegedjete meg a tűzünk és szeretetünk által! Józsefem, kínáld meg a vendégeket.

József: Szíves, örömet, Mária. *(Oldalról behoz egy kosár eleséget.)*
A pásztorok leülnek Máriától jobbra, és örömmel elfogadják a József által kínált eleséget, eszegetnek belőle.

VII. jelenet

Összefoglalása:

Napkeleti királyok (bölcsek) érkezése. Imádják a kis Jézust és gazdag ajándékokkal halmozzák őt el. Mária köszönetet mond nekik. A bölcsek elmondják, hogy találkoztak Heródessel, aki megígértette velük, hogy visszatérvén elmondják, hol van Jézus. Figyelmeztetik Máriát és Józsefet, hogy jobban tennék, ha Egyiptomba menekülnének, mert Heródes meg akarja öletni Jézust. József megköszöni a figyelmeztetést, megfogadja tanácsukat.

József: Úgy hallom, ismét jönnek valakik, megyek, megnézem. *(Hátramegy, kinéz. Visszajön.)*

Mária: Kik azok, édes Józsefem?

József: Valami nagyurak lehetnek, nemes a tartásuk, ékes a járásuk, gazdagon díszített, keleties a ruhájuk. Tán bölcs írástudók, professzorok, de meglehet, tán valamiféle királyok napkeletről. Nagy kísérettel jönnek, szolgákkal, tevékkel. Színes egy kompánia!

Háromkirályok: *Bejönnek, a kezükben ajándékok. Hosszú, színes köntös vagy kaftán van rajtuk, a fejükön díszes fejfedő vagy korona. Megállnak bal oldalt. Együtt mondják:*

Üdvöz légy, Mária,
Istennek szent anyja,
Messze földről jöttünk Betlehem felé.
Teli a két kezünk,
Csordultig a szívünk,
Így járulunk mostan Kis Jézus elé.

Láttuk a csillagot,
Az égen ballagott,
Mutatva a járást Betlehem felé.
A csizmánk elkopott,
A kolbász elfogyott,
Megfáradtan lépünk Kis Jézus elé.

József: Isten hozott titeket, vándorok. Honnan jöttök, és kik vagytok?

Gáspár: Napkeletről jöttünk, földi királyok vagyunk.

Menyhárt: Hosszú utat megtettünk, hogy az égi király színe elé járulhassunk.

Boldizsár: Szeretnénk előtte fejet hajtani, s átadni drága ajándékainkat.

József: Örömmel veszünk minden szívből jövő jó szót és ajándékot.

Gáspár: Gáspár vagyok, jó napot!

Emelnék én kalapot,
De ahogyan látva van:
A kezemben mirha van.

Fogadd el, égi vendég!
Hozok még, ha nem elég.
Áldásodat kérem én,
Árasszon el a remény!

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Menyhárt: Az én nevem a Menyhárt,
Bejártam én hét határt,
Hallottam a jósokat,
Tömjént hoztam jó sokat.

Fogadd el ezt, csöpp Isten,
Ha már annyit cipeltem!
Áldj meg engem s népemet,
Paskold meg a képemet!

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Boldizsár: Én vagyok a Boldizsár,
Áldásodra, aki vár.
Hoztam aranyat, ezüstöt,
Teleraktam az üstöt.

Kisgyermek, világ ura,
Az igazság szent kapuja,
Előtted én hódolok:
Benned hinni jó dolog.

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Mária: Köszönöm, jó királyok,
Hogy Jézusnak szolgáltok!
Áldassék a nevetek,
Árasszon el szeretet!

Hazátokba, ha tértek,
Szeressétek a népet,
Béke legyen a földön,
Boldogság és víg öröm!

A Háromkirályok meghajolnak Mária felé.

Gáspár: Mielőtt elbúcsúznánk, szeretnénk, ha meghallgatnátok jó szándékú intelmünket.

Menyhárt: Idefelé Heródestől érdeklődtünk a kis Jézus felől, de bár ne tettük volna! Heródes el akarja veszejteni Jézust. Megígértette velünk, ha megtaláljuk őt, visszafelé beszámolunk neki pontos hollétééről.

Boldizsár: De mi hazafelé más úton megyünk, nem szólunk neki, hogy reátaláltunk a Megváltóra. De nektek azt ajánljuk, minél előbb kerekedjete föl, és meneküljete biztos helyre!

Menyhárt: Nagyon aggódunk, mert úgy láttuk, Heródes nagyon gonosz ember, aki mindenre képes!

Gáspár: Legjobb lenne tán, ha Egyiptomba mennétek, ott biztonságban lehetnétek.

Háromkirályok: Kérünk titeket, hallgassatok tanácsainkra!

József: Köszönjük jó szándékú, bölcs tanácsaitokat. Megszívleljük azokat, s holnap felkerekedünk, hogy biztos helyre menekítsük Jézust Heródes vérszomja elől.

Mária: József lelkem, én félek, jaj, csak nehogy bántódása legyen ennek az édes kis jószágnak, ennek a gyönyörű Istengyermekeknek. *(Föláll, kétségbeesetten.)* Menjünk, fussunk azonnal, meneküljünk Heródes haragja elől...

József: *(Óvón átkarolja Máriát.)* Mária kedvesem, ne félj te attól a Heródestől. Megvédelek én tőle, nézd csak az én ácsszekercém milyen éles. *(Felveszi a szekercét és mutatja Máriának, próbálgatja az ujjával az élet.)* Meg aztán vigyáznak ránk az angyalok is.

Gáriel és az angyalok csendben bejönnek és megállnak a szereplők mögött.

József: Na látod! *(mutat az angyalokra)* Ne félj, Mária! Meg aztán minden földi ember szeretete is erősít minket, aki jó szándékú és becsületes. Ülj szépen le. *(Leülteti.)* Ringasd csak tovább Jézusunkat, hadd aludjon, sok nehéz küzdelem vár rá a rosszal, a gonosszal, a kapzsisággal és az önzéssel, a nyereségvágygal és az önteltséggel. De most aludjon, ringadjon, álmodja meg azt a boldog világot, amelyben szeretné látni az emberiséget. Holnap pedig, ígérem, felnyergeljük az öszvéreket és elindulunk Egyiptom felé. Most azonban még vigadjunk, örüljünk, s zengjünk hálaéneket Istennek, hogy elküldte hozzánk egyszülött Fiát!

Mária: József! Tán csak nem lármázni akartok itt, hogy felébredjen a kis Jézus?!

József: Nem lármázunk, csak csendben, halkan énekelünk Isten dicsőségére! Te meg, Mária, csak ringassad azt a kis bölcsőcskét! Az emberek jövődöje, s minden reménye ring benne.

Mindenki énekel.

Meghajlás. Tapsrend.

VÉGE